

4.po Trojici – 27.6.2021 - Zmena mena

Hovor, Pane, Tvoj služobník počúva.

Ozeáš 2:1-3 „Raz bude Izraelcov ako morského piesku, ktorý sa nedá zmerať ani spočítať. A miesto toho, ako ich volali – „vy nie ste môj ľud“, dajú im meno – „synovia živého Boha“. Potom sa zhromaždia Júdejci s Izraelcami, ustanovia si jednu hlavu a vyjdú z krajiny, lebo bude veľký deň Jezreela. Oslovte svojich bratov: ľud môj a svoje sestry: omilostená“.

Zmena mena sa týka síce najmä žien, ale niektorí muži s tým iste majú tiež skúsenosti. Ale isto sa stáva všetkým nám, že si spomenieme iba na rodné meno danej ženy alebo na nejaké pomenovanie podľa pôvodnej rodiny. Zmenu mena si nevieme vždy priradiť k tomu človeku a to môže spôsobiť aj nemalé problémy.

Ozeáš vo všetkom negatívnom vidí aj semienko pozitívnych správ. Popri svojich deťoch, ktorých mená znamenajú: „Boh rozsieva“, „Neomilostená“, „Nie môj ľud“, je tu aj niečo, na čom človek môže stavať a na čo sa môže spoľahnúť. Pripomína nám to dávny sľub daný Abrahámovi. Ten mal ísť do Kanaánu na základe Hospodinovho príkazu. No na tej ceste ho postretli aj ťažké časy a jeho srdce naplňali pochybnosti. Stratil motiváciu kráčať ďalej a z času na čas premýšľal nad významom toho všetkého. Vtedy sa k nemu prihovril Hospodin so svojim sľubom: tvojho potomstva bude ako hviezd na nebi a piesku na morskom dne. To nebola nejaká pochvala Abraháma za to, aký bol úžasný. To bolo potvrdenie Božej vernosti, napriek ľudskej slabosti. Abrahám a neskôr aj celý národ potreboval počuť o tom, že Boh má s nimi svoj plán, že nechce, aby niekto zahynul, nechce aby ich ovládal strach a pochybnosti. Pán Boh opakovaním tohto zaslúbenia, ktoré končí vo večnosti, utvrdzoval ľud o svojej priazni, vernosti a milosti.

Takú dobrú správu potrebujeme počuť aj my. Vtedy, keď na nás dolieha strach z budúcnosti, obavy zoči-voči chorobe, utrpenie v rôznom životnom kríži, nedostatok v materiálnych veciach, panika v čase kríz či prírodných katastrof. **Práve vtedy potrebujeme počuť slová o nádeji. Tá nepochádza z nás, ani z aktuálnej situácie, ale je Božím darom pre nás. Mení náš život, naše postoje, sny aj budúcnosť.** Lebo nádej nám pripomína Božie sľuby pre nás: sľub lásky do nenávisť, sľub pokoja do nepokoja, sľub požehnania do nedostatku, sľub prítomnosti do opustenosti a samoty, sľub večnosti do smrti a chorôb. Takú dobrú správu, že Boh má s nami svoje plány teraz, ale aj vo svojom kráľovstve, potrebujeme počuť, potrebujeme si ju pripomínať, aby sme si nezúfali, aby sme nestratili nádej, ktorú dostávame v Ježišovi.

Ozeáš ľudu v týchto slovách pripomína, že čas bojov skončí a Pán Boh dá oveľa viac, ako dokážu spočítať. Biblia svedčí o tom, že práve v období ťažkých chvíľ Boží ľud rástol. Keď ich Pán Boh skúšal či trestal, oni sa k Nemu obracali a obnovovali svoj vzťah k Nemu. Po náprave potom prišla zmena, ktorá iba potvrdzovala slová Písma, že Hospodin trestá nepravosť otcov na synoch do 3 a 4 pokolenia tých, ktorí Ho nenávidia, ale preukazuje milosť tisícim tým, ktorí Ho milujú. Áno, Božia milosť sa obnovuje a Pán koná podľa svojich príkazov. Aj Izrael dostal zaslúbenie, že ho bude toľko, že sa nebude dať počítať. Predsa však tu nejde o počet – lebo počet nemusí vždy znamenať kvalitu, a Biblia stále pripomína, že Izrael to bola len hŕstka ľudu, ale ide o veľkosť Božích sľubov a plánov. Zároveň je to obraz toho, že Boh má svoj ľud v rukách a moci a len On vie spočítať množstvo svojho stvorenia.

Boh sa nevzdá ani nás. Má s nami plány, ktorým nerozumieme a nedokážeme ich pochopiť, spočítať. On nám dáva viac ako prosíme alebo rozumieme a to podľa moci, ktorá pôsobí v nás. Je to Božia moc, ktorá po chvíli súdu dá vyjsť slnku odpustenia, po búrke trápenia prinesie pokoj zaslúbení, po kríži utrpenia prinesie úľavu v láske a blízkosti nášho Boha. A hoci by sme chceli spočítať všetko, čo od Pána máme a čo ešte len dostaneme, nestačili by nám na to ani hviezdy ani piesok v mori. Otázka je, či si to všimame a či si uvedomujeme, že sme plne závislí na Božej moci pri nás. **Aj vo viere je nás málo, ale na veľkosti nezáleží, lebo ak je Boh s nami, aj dvaja či traja stačia k tomu, aby sa vzývalo Jeho meno a hoci zostaneme vo svojej viere opustení, ak máme Boha vo svojom srdci, sme najmocnejší zo všetkých ľudí. Toto zaslúbenie platilo pre Izrael a platí aj dnes pre Ježišovu cirkev.**

Ozeáš pripomína aj to, že Pán Boh zmení meno svojho ľudu, už nie Neomilostená, ale Omilostená, už nie Nie môj ľud, ale Ľud živého Boha. Hoci Pán Boh trestá, svojho neverného ľudu sa nevzdá za žiadnych okolností. Znovu sa stane ich Otcom. Pretože On nie je soška, modla, energia, ktorú by človek mohol manipulovať a ovládať, On je Boh, ktorý o svoj ľud zápasí a bojuje, trestá ho aj odpúšťa mu. Je pripravený pripraviť pre svojich verných skvelú budúcnosť. V Izraeli to bola budúcnosť v podobe zjednotenia Júdska a Izraela. Spolu so zjednotením Pán Boh dáva sľub nového vodcu a tiež vytrhnutie z duchovného otroctva. Ľud čaká nový začiatok.

Pán Boh aj nám skrze Pána Ježiša Krista a Jeho dielo záchranu zmenil meno z: hriešnik na: zachránený, z: nepriateľ na: Božie dieťa. Nevzdáva sa nás. Dôkazom toho je Ježiš, ktorý prišiel na tento svet, vzdal sa svojej slávy a dôstojnosti a zobral na seba všetky naše hriechy. V Ňom je Boh našim Otcom a skrze ktorého o nás zápasí a bojuje svojou láskou. Aj pre nás pripravuje skvelú budúcnosť. Nie však na tomto svete, ale v Jeho kráľovstve pokoja.

Zjednocuje nás v Kristovi a spája židov a pohanov, kresťanov a židov, kresťanov a pohanov a tvorí z nás jednu rodinu Jeho detí. ***Na tomto svete nás možno nečaká nič dobré, ale určite je nám zaľúbený nový začiatok v nebeskom kráľovstve. A to nie kvôli našim predpokladom, ale jedine vďaka Božej milosti v Ježišovi Kristovi.***

Zmena mena je veľmi dôležitá. Určuje našu budúcnosť. Preto je dobré, ak si uvedomíme, že Boh na nás uť nepozera ako na hriešnikov, ale ako na svoj ľud. Preto nezabúdajme na Božie zaslúbenia, ktoré sa plnia. Nezabúdajme, že aj keď je nás málo, s Bohom sme silní. A nezabúdajme, že v Ježišovi Kristovi je nám zaslúbený nový začiatok vo večnom živote. Amen.